

[Poul Sørensen.]

Når man taler om skattebestemmelsen, er der for mig at se to principper, eller i hvert fald to kategorier, som man her må beskæftige sig med. Den første kategori er den gruppe af medborgere, som på grund af for ringe indtægt ikke har fået en placering på skattelisterne og derfor ikke står som skatteydere til kommunen. Jeg hørte med stor interesse den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om dette punkt, og jeg skal for mit vedkommende sige, at der selvfølgelig kan fremføres ting til gunst for det synspunkt, som er anlagt i forslaget. Det er muligt, at man ved en indgående drøftelse i udvalget vil kunne nå frem til et grundlag, som mange, forhåbentlig alle, kan slutte sig til.

Men vender vi os til den anden kategori, skatterestanterne, synes jeg, forholdet får en helt anden karakter. Jeg har slået tilbage i rigsdagstidende og set efter, hvad den højtærede forrige indenrigs- og boligminister oplyste, da han beskæftigede sig med spørgsmålet. Da lå det sådan, såvidt jeg erindrer tallet, at i ca. 80 pct. af tilfældene drejede det sig om folk, der ikke havde betalt deres skat til kommunen og altså ikke har opfyldt den betingelse, som deres medborgere må opfylde. Jeg synes rigtignok, man her står overfor et helt andet forhold. Det er jo sådan, at den mand, der er sat i skat, vittigerlig har haft denne indtægt, og den skat, han ikke betaler, må andre borgere indenfor det kommunale samfund betale for ham. Det er jo en helt anden samfundsborger, man her stilles overfor. Derfor må jeg sige til den højtærede minister, at mit parti ikke kan tilslutte sig den opfattelse, at man uden hensyn til, om man betaler det, man er sin kommune skyldig, skulle have ret til at være medbestemmende om kommunens ledelse. Vi mener, at man i allerhøjeste grad må anlægge det synspunkt, at den forpligtelse, borgerne har, må først opfyldes, inden de får adgang til at stemme om kommunens ledelse fremefter.

Jeg har gjort disse bemærkninger på mit partis vegne, og jeg må altså overfor de to hovedprincipper i lovforslaget gentage: forslaget om at lukke op, således at enhver skattecensus skulle ophæves, må jeg på mit partis vegne tage afstand fra, og hvad angår bopælsbetingelserne, da vil jeg på mit partis

vegne stærkt understrege, at vi med henblik på det tilhørsforhold, der bør være mellem det kommunale samfund og den enkelte borger, må udtale vor dybeste tvivl om, at det, der er fremlagt her, er det rigtige.

Vi vil altså under udvalgsarbejdet, som jeg forstår vil følge efter forhandlingen, gøre disse synspunkter gældende overfor den højtærede minister.

Steen: De mere væsentlige ændringer i den nugældende valglov, som det forslag, vi her behandler, stiller os overfor, har vi mødt tidligere, men sidste gang vi drøftede dem her i tinget — i forbindelse med det af det socialdemokratiske parti stillede private lovforslag i rigsdagssamlingen 1951—52 — kom det ikke til nogen realitetsdrøftelse, endsige til nogen afgørelse. Det gjorde det ikke, fordi det spørgsmål, der på det daværende tidspunkt stærkest kom til at præge forhandlingerne her i tinget, spørgsmålet om valgretsalderen, som naturligt var, i realiteten blev henvist til og fandt sin løsning i forbindelse med forhandlingerne om grundloven.

Senere er der sket dette, at vi på en række områder har ændret loven om valg til folkettingen. Vi finder det derfor rimeligt og forståeligt, at den højtærede minister kommer med et forslag om, at en række af disse ændringer overføres til også at gælde i forbindelse med den kommunale valglov.

Jeg må dog her tage det forbehold nærmere at undersøge, om den foreslåede bestemmelse om, at søfolk og fiskere kan afgive deres stemme tre uger før valget, kan forenes med tidsfristen for valglisternes indbringelse, idet det vel bør være sådan, at de pågældende ikke alene i afstemningsøjeblikket ved, at de kan stemme, det var også rart nok for dem at vide, hvad de havde at vælge imellem.

De foreslåede ændringer i opholdsbestemmelsen har jeg ingen indvendinger imod, idet sandheden jo er, at allerede de nugældende regler er et udtryk for, at man forlængst har forladt det, der oprindeligt var opholdsbestemmelsens mening og indhold, at vælgeren skulle have kendskab til og indsigt i den pågældende kommunes forhold.

Så er der skattebestemmelserne, som det i hvert fald for mig falder naturligt at bedømme hver for sig.